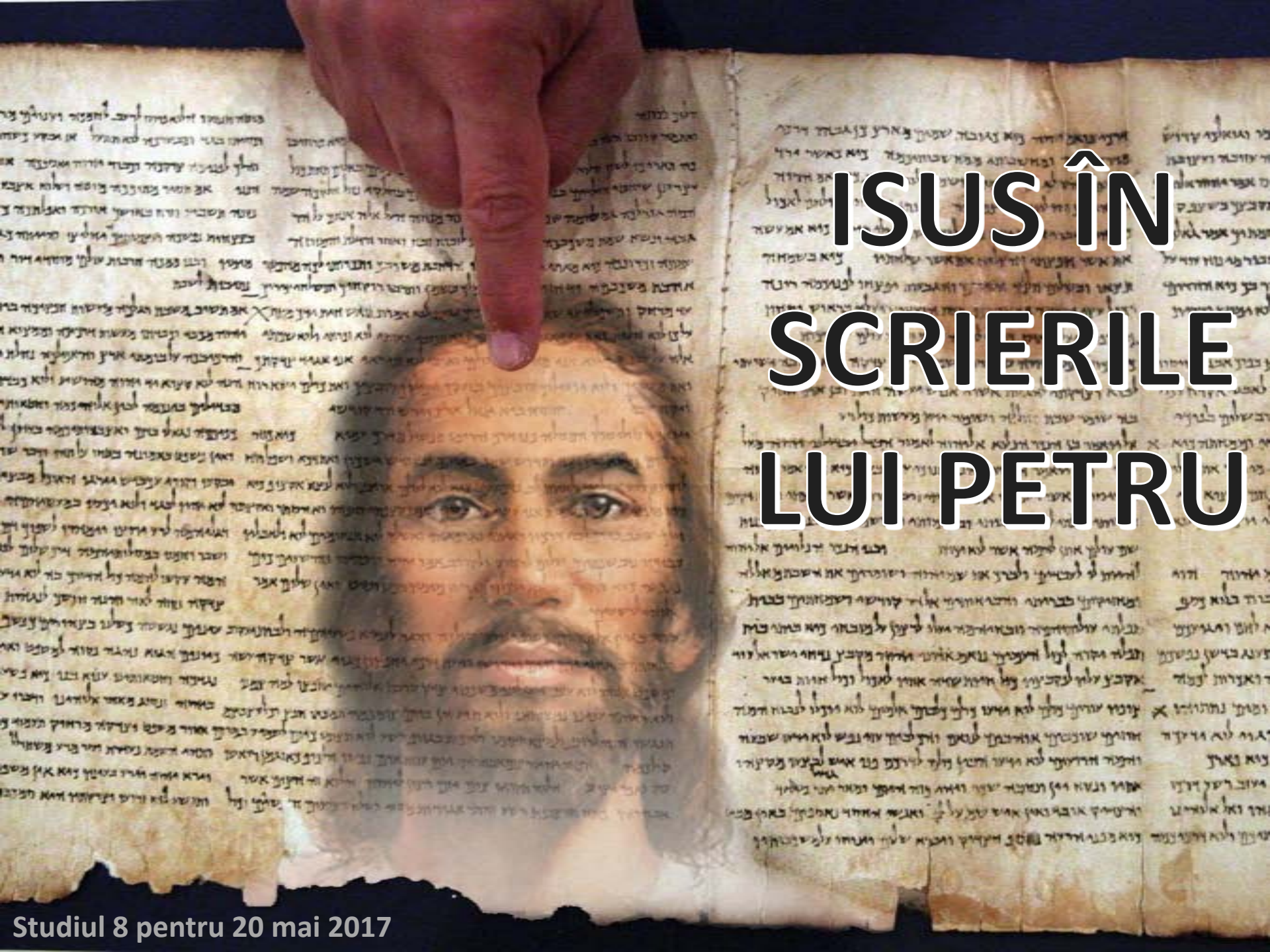
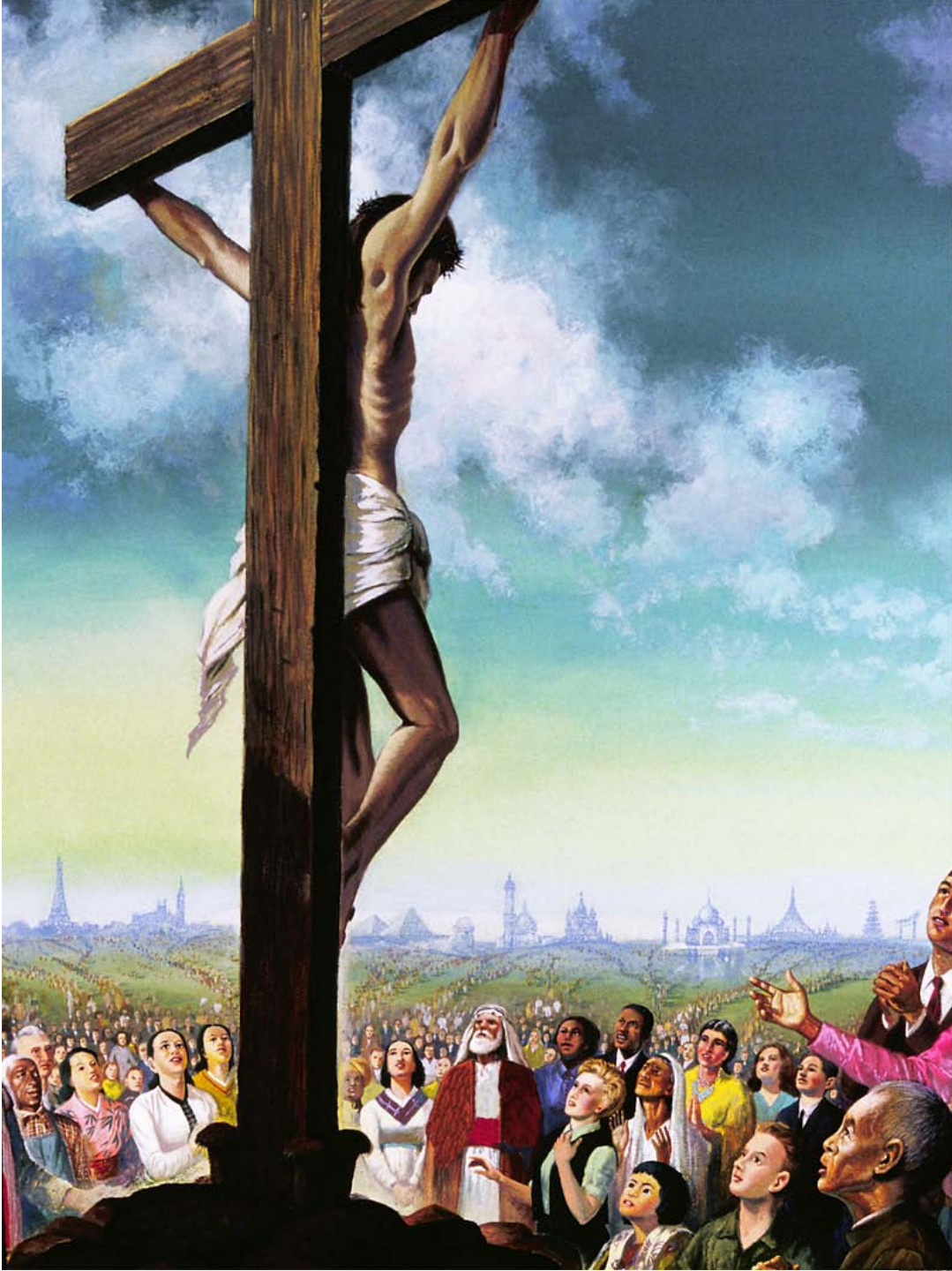

ISUS ÎN SCRIERILE LUI PETRU

“El a purtat
păcatele noastre în
trupul Său, pe
lemn, pentruca noi,
fiind morți față de
păcate, să trăim
pentru neprihănire;
prin rănilile Lui ați
fost vindecați.”
(1 Petru 2:24)

Petru Îl cunoaștea din experiență pe Isus și capacitatea Sa de a transforma vieți. De aceea, epistolele sale sunt pline de referiri la El.

Cine era Isus pentru Petru?

Mântuitor. 1 Petru 1:18-19.

Suferința. 1 Petru 2:21-25.

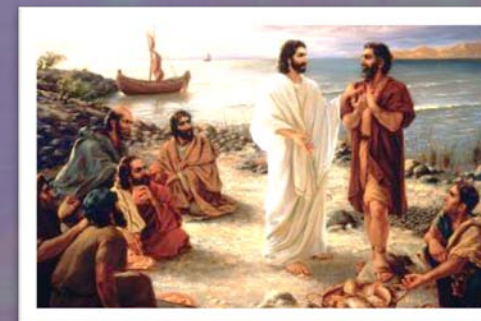
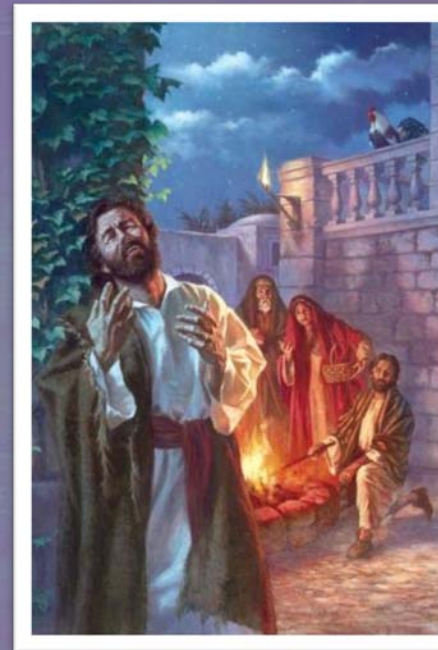
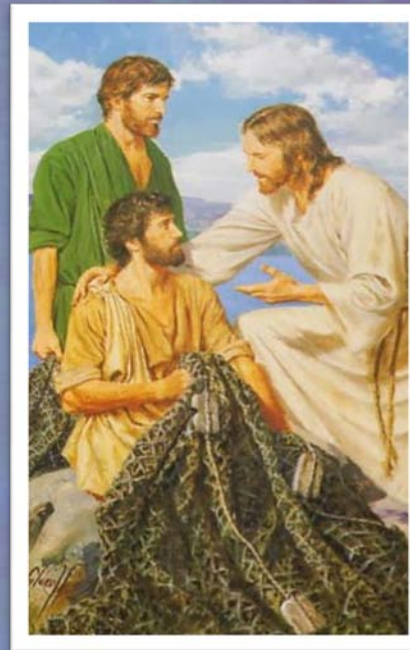
Învierea. 1 Petru 1:3-4, 21; 3:21.

Mesia [Hristos]. 1 Petru 1:11.

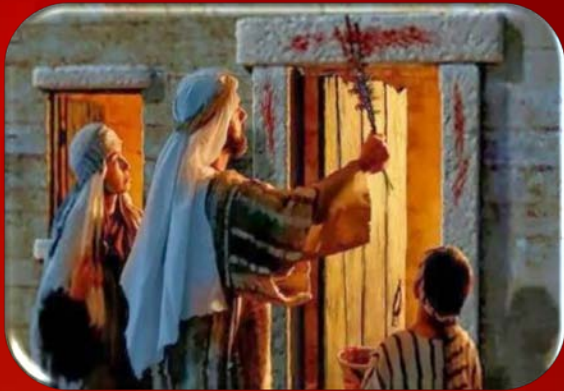
Dumnezeu. 2 Petru 1:1.

MÂNTUITOR

“Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpeați din felul deșert de viațuire, pe care-l moșteniserăți dela părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.” (1 Petru 1:18-19)

Vechiul Testament ne vorbește despre acela care putea fi salvat (răscumpeat):

Întâiul născut al măgăriței și al omului (Exod 34: 19-20).

Ce s-a vândut din cauza sărăciei (Levitic 25:25-26).

Libertatea unui sclav (Levitic 25:47-49).

Această răscumpeare se putea face cu sânge (al unui animal înlocuitor – primul caz, sau cu bani – în celelalte cazuri).

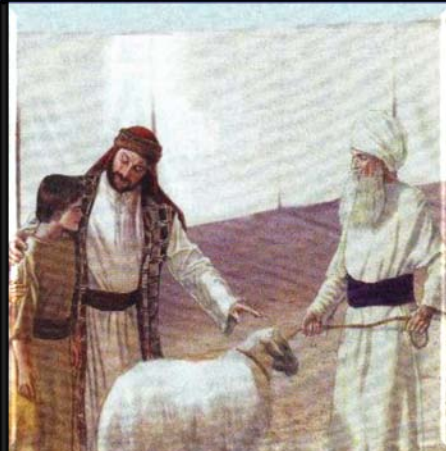
Petru ne informează prețul răscumpeării noastre: “sângele scump al lui Hristos”. Nu există nimic ce am putea avea sau am putea face pentru a plăti răscumpearea noastră.

MÂNTUITOR

“Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viațuire, pe care-l moșteniserăți dela părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.” (1 Petru 1:18-19)

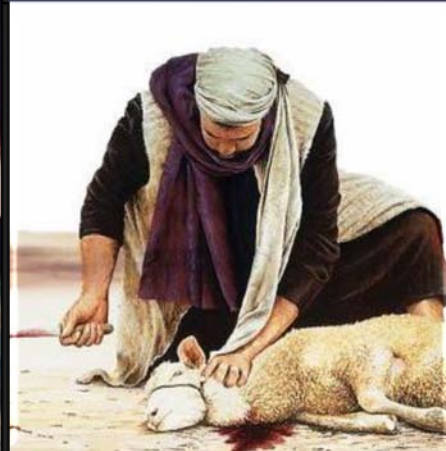
Cum erau mântuite (răscumpărate) persoanele care au trăit înainte de Isus?

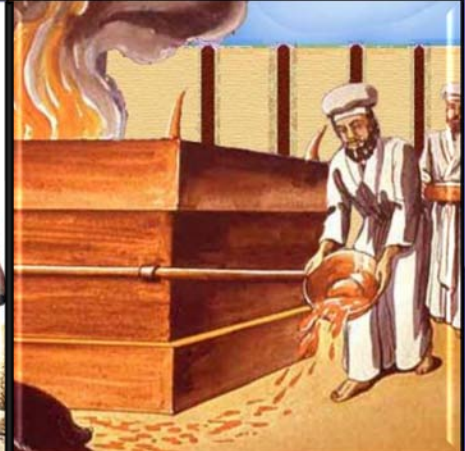
Păcătosul aducea un animal fără pată la sanctuar (Levitic 4:32).

Își punea mâinile peste animal, confesându-și păcatele (v. 33 pp).

Decapita animalul (v. 33 up).

O parte din sânge era turnat peste coarnele altarului, iar restul, vărsat sub altar (v. 34).

Astfel, animalul murea în locul păcătosului. Isus ne-a răscumpărat din vechea noastră viață de păcat murind la cruce în locul nostru.

SUFERINȚA LUI ISUS

“El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentruca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați.” (1 Petru 2:24)

Citând Isaia 53:5, Petru ne amintește suferințele lui Isus și modul în care s-a comportat.

De la intrarea triumfală și până la moartea Sa, Isus a trăit momentele cele mai intense ale vieții Sale.

Așa cum a fost profetizat de Isaia, a fost disprețuit, umilit, abandonat, biciuit, pedepsit, rănit ... și, în pofida tuturor acestora, s-a dat voluntar la moarte pentru noi. Mulțumim, Isus!

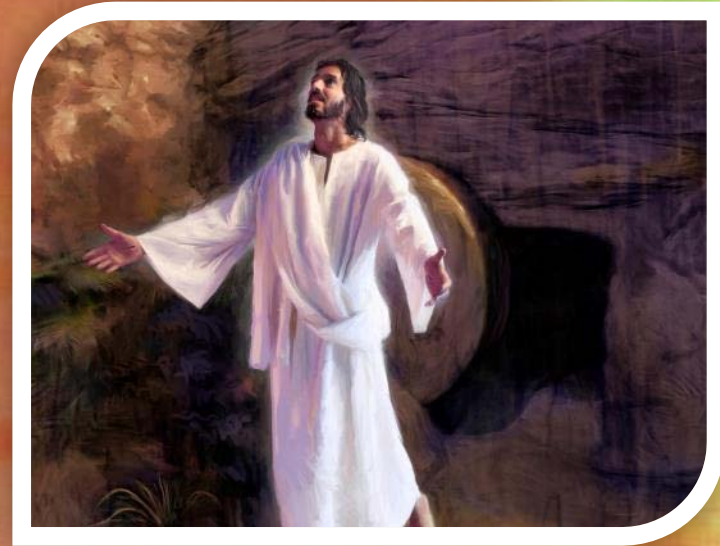
Petru ne amintește că a făcut-o “și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.” (2 Petru 2:21). Nu ni se cere să murim ca Isus, dar ni se cere să trăim așa cum a trăit El.

ÎNVIEREA LUI ISUS

“Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie” (1 Petru 1:3)

Spre deosebire de animalele care mureau în Sanctuar, moartea nu l-a putut opri pe Mântuitor.

Învierea Lui ne asigură învierea noastră, și ne dă speranța la “o moștenire nestricăcioasă, ... păstrată în ceruri” pentru noi (1 Petru 1:4).

Când Isus va reveni, aceia care acum se odihnesc în somnul morții vor învia la o viață glorioasă care nu ne va fi nicicând luată (pentru că și cei care vom trăi atunci vom fi glorificați).

Pentru a trăi acolo, trebuie doar să accepti moartea Lui pentru tine și să crezi în învierea Sa.

MESIA [HRISTOS]

“Ei cercetau să vadă ce vreme și ce împrejurări avea în vedere Duhul lui Hristos, care era în ei, când vestea mai dinainte patimile lui Hristos și slava de care aveau să fie urmate. ” (1 Petru 1:11)

Isus este cel uns (în ebraică, *Mesia*; în greacă, *Hristos*).

În poporul Israel, erau unși cu ulei regii, preoții și profeții (Exod 28:41; 1 Regi 19:16). Dar speranța lor se centra în venirea Celui Uns (cu majuscule): “Unsul, Conducătorul” (Daniel 9:25 GBV).

De când l-a cunoscut pe Isus, Petru a fost convins că El era Hristos, Mesia cel așteptat. Dar aștepta (ca și toți) să fie un eliberator politic.

Cu timpul, a înțeles măreția și plinătatea misiunii lui Hristos și a vrut să ni le prezinte în detaliu în scrisorile Sale.

“Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos, către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos” (2 Petru 1:1)

DUMNEZEU

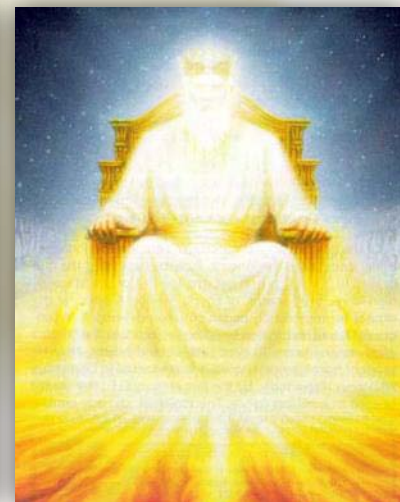
În Noul Testament nu se folosește numele lui Dumnezeu (YHVH), ci este înlocuit cu cuvântul “Domnul” (Fapte. 4:26; Psalmii 2:2).

Petru folosește constant această expresie pentru a se referi la Isus (1 Petru 1:3; 2 Petru 1:2, 8, 11, 14, 16; 2:20; 3:18).

În alte ocazii, atât el, cât și Ioan sau Pavel, vorbesc direct despre Isus ca și Dumnezeu pe deplin (2 Petru 1:1; Ioan 1:1; Tit 2:13).

În epistolele sale, Petru vorbește despre trei persoane divine: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt (1 Petru 1:3; 2 Petru 1:1; 1 Petru 1:12).

Un Dumnezeu unic în trei persoane. Ei toți, implicați profund în răscumpărarea noastră. Slavă lui Dumnezeu!

“Când Satana vine și-ți șoptește că ești un mare păcătos, privește în sus, spre Răscumpărătorul tău și vorbește despre meritele Sale! Privind la lumina Sa vei fi ajutat. Recunoaște-ți păcatele, dar spune vrăjmașului că „Hristos însuși a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși” și că tu vei putea fi salvat prin iubirea Lui nemărginită.[...] Meritele jertfei Sale sunt cu totul îndestulătoare pentru a fi prezentate Tatălui în favoarea noastră.[...] Numai atunci când vom înțelege pe deplin dragostea lui Dumnezeu, numai atunci vom înțelege mai bine urâciunea și grozăvia păcatului. Când ajungem să vedem lungimea scării care a fost coborâtă pentru noi, când înțelegem ceva din sacrificiul infinit pe care Domnul Hristos l-a făcut în favoarea noastră, numai atunci inima se topește de duioșie și căință.”